

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio. 206.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀμαρτιὰν πλὴν τῆς ἀπειρίας αὐτῆς καὶ καρ-
δίας ἐφοίνιζε· καὶ πάντα τὰ ἄλογα
τῆς ἀνθρώπων ἐγκλήματα, οἷς ἔστιν
σποβλύσματα· πὶ πλὴν αὐταίρετον
ἐφέλκη μαρτία, καὶ ἡ πλὴν σάφρονα πε-
πειμένη ἐλάπεις συμμετρίας

πειπέρας

Διδύμω. σδ.

Ὡς περὶ ἡ ῥιπποιδὴ ἐν θαλάσῃ σα-
γίνῃ, διὰ φορον ἔχει τὸν συγκλεισμὸν
τῆς γενῶν τῆς ἰχθύων· ὅπως ἡ ἀνώ-
ριος τῆς χριστῆ βασιλεία, πλὴν ἐκ
παντὸς ἔθνους ἀνθρώπων πληθῶν δε-
χομένη, ἀνάλογον τῆς πίστεως πλὴν σα-
πιείας οὐκ εἰς, ἢ γένους ἀξιοπία,
ἐκ ἀξίας ὅσῃ ἀξίας σεμνολογία, ἢ ἰερατία,
ἢ βασιλεία ἀναξία τῆς κλήσεως πλὴν
πρυφῆν ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ πρῶτον καὶ
εἰς πρῶτον καθαρότητά νύσαντι, καὶ
πρῶτον πλὴν θέρων τῆς ἀληθῶν ἀλιείων
ὀρμήσαντι.

Τῶ αὐτῶ. σε.

Τὰ καλὰ συνάγεται εἰς ἄγγι καὶ
τὰ κακὰ ἔξω βάλλεται τῆς σαγίνης,
ἐρευνηθῆναι, φημί, τῆς τῆς κωδὸς ἐκ-
κλησίας, ἐπειδὴ πάντες τῶ χριστῶ ὀνό-
ματι ἐσφραγίσθησαν, καὶ εἰς μίαν ἀρμω-
νίαν ἠνώθησαν, καὶ συνάγεται καὶ εἰς ἄγγι
καὶ, τὰ τέταρτον εἰς τοὺς ἀγίους μοιάς, τὰ
ἐν ἀληθείᾳ ἀγαμέμνονα φρονήματα
ἔξω δὲ βάλλεται τῆς βασιλείας τὰ ἀί-
ρετικά, καὶ τῆς ὀρθῆς δόξης ἀπὸδετα.

Εὐτονίῳ. σζ.

Ὁ πατήρ ὁ Πέτρος ἐκ τῆς βουτῆ
λαβεῖν ἐμελεύετο ἐν τῶ ἰχθύϊ κρυ-
πτοῦ πλὴν μορφῆν ἡμῶν ἐδύλαχεν κα-
λυπτομένη τοῖς πάθεσιν, ἦν ἐν ἑαυ-
τῶ πρῶτον τὸ ἀρχέτυπον ἀνακαλεῖται
ὁ κθεῖος· ἀπὸ ἑαυτῆς δὲ τὸτον δοθῆναι
πρῶτον εἰς, ὡς γενεῶν ἀνθρώπων
τῆς ἡμῶν ἀπασιν ἡποκέμενος· ἔ-
τε βασιλεῖ συγχωρῶν ἀπιτάσασθαι
ἀβλαβῶς ἐπιτάσασθαι, καὶ θεϊκῆς δυ-
νάμεως τὰς ἐνεργείας ἐπιδεικνύμενος.

cruore mensam suam ac pectus tinxerit, &
denique omnia hominum vesana crimina
à vino promanent, quid tu voluntarium
furorem accerfis, ac non pudicam & tem-
perantem moderationem amplecteris? *Eccles. 19. 31.*

Didymo. 204.

Quemadmodum fagena, quæ in mare *Matth. 13.*
proiicitur, varia piscium genera concludit : Eodem modo sempiternum Christi regnum ex omnibus hominum nationibus multitudinem excipiens, pro fidei ratione salutem cuique constituit: non generis authoritati, non dignitatis amplitudini, non sacerdotio, non regno hac appellatione indigno delicias tribuens, verum moribus ac vitæ, quæ ad puritatem propensa fuerit, atque ad verorum piscatorum prædam se contulerit. *Matth. 4.*

Eidem. 205.

Bona in vasa colliguntur, mala autem *Matth. 13.*
extra fagenam proiciuntur: nimirum cum Domini Ecclesia excutietur, quandoquidem omnes Christi nomine consignati, atque in vnam compagem & commissuram copulati sunt. Et quidem in vasa, hoc est, in sempiternas mansiones, colliguntur animi qui in veritate perstiterunt: extra regnum autem proiciuntur hæretici, recteque doctrinæ aduersarij.

Eutonio. 206.

Stater ille, quem in pisce abstrusum Pe- *Matth. 17.*
trus capere iussus est, formam nostram virtuosæ affectionibus coopertam designabat, quam Dominus in seipso ad primigenium exemplar reuocat. Suo autem nomine hunc dari præcepit, ut homo effectus, atque omnibus nostris conditionibus subiectus: nec Imperatori, cum ea imperat, quæ minimè noxia & perniciofa sunt, obtemperanti bluctari permittens, & diuinæ potentæ vim ac facultatem ostendens. *Regi non*

•G• iiij

Martyrio. 207.

Matt. 18. Cum Dominus id à nobis exposcit, vt ad puerorum similitudinem accedamus, non id à nobis exigit, vt ad infantiam redeamus, quemadmodum ipse, Nicodemi instar, existimas: verùm vt improbitatem abiuremus, sicque nos comparemus, vt puerilis in nobis simplicitas infit. Atque hoc per ea quæ dixit, ostēdit. Nō enim dixit, Nisi paruuli efficiamini: sed, sicut paruuli: nimirum per huiusce particule, sicut, accessionem, rei imitationem declarans.

Ioan. 3.
Quid sit
paruulum
efficit.

Donato. 208.

Ne legitimum imperium inconditis atque incōcinnis moribus barbarum reddas: verùm rebus ipsi consentaneis exornes: mœstis videlicet lenitatem, minoribusque cum maioribus æquabilitatem imperitians. Ac tum præclarum æquitatis & iustitiæ ignem accende, siquidem prælucentis iustitia probi imperij ac præfecturæ igniculus est.

Theognosto. 209.

Si quid materiæ proprium, si quod erroris instrumentum, si quod imposturæ simulacrum intestina socordia nobis iniicit, hoc Dominus ad vitij architectum & effectorem à nobis proiici vult. Contrà, si quod virtutis symbolum, si quod honestatis insigne, si quod vigilantia atque cautionis lucrum, hoc Dei beneficio nobis contigisse existimare ac persuasum habere, debitamque laudem ipsi offerre. Id enim est quod ait, Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.

Matt. 22.

Christodoro. 210.

Postremæ temporum necessitatis signa, quæ Dominus ad cognitionem nostram patefecit, vt tibi explanarem, per literas postulasti. Horum igitur vim paucis accipe. Qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:

Matt. 24.

Μαρτυρία. σζ.

Οὐχ ἡλικίας ὑποτροφὴν τιμωρὸς τὰ παῖδια ὁμοίωσιν ὁ κύριος ἀπαυτεῖ, ὅσῳ αὐτὸς νομίζει, ὡς ὁ Νικόδημος, ἀλλὰ τῆς χαρίας τιμωρὸς ὡς παιδιᾷ ἡμῖν ἐνυπάρχει ἀπλοῖτητα. καὶ τὸ δι' ὧν ἔφησε δεικνυσιν, ὅσα ἐπὶ τῶν, Ἐὰν μὴ γένηθε παῖδια, ἀλλ' ὡς τὰ παῖδια, τῆ τῆ, ὡς, ὡς ἔφησε, τιμωρὸς ἡμῖν ἐμφανῶν τῆ ἀράγατος.

Δονάτω. ση.

Μὴ τιμωρὸν ἄρῃν τοῖς ἀναρμότοις ἢ θεοῖς ἐκ βαρβάρων, ἀλλὰ τοῖς ἀρεπτοῖς αὐτῆ ἀράγατος χαριστικῶς, φρόνιτος μεταδιδούς τοῖς ἀγνομοῖς, καὶ ἰσότητος τοῖς ἡῆσοις ὡς τὸς μείζους, καὶ τότε λαμῶν ἐξ ἀφύσιν πύσιν τῆς εὐνομίας. ὑπεκκαυμα γὰρ ὅτι δικαιοσύνη τῆ φωτῆρος τῆς εὐαρχίας.

Θεογνώτω. σθ.

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς ἰδίων, εἰ πλάνης ἐφῶδιον, εἰ π ἀπάτης εἰδωλον ἐν ἡμῖν, ἢ ἐνομίος εἰσέφρησε ραθυμία, τὸ τῶ δὴ μὴ γῶ καὶ ποιητῆ τῆς χαρίας ἐπιρρίπτου παρ' ἡμῶν ὁ κύριος βελέται. εἰπὶ δὲ ἀρετῆς σύμβολον, εἰπὶ σμνότητος γνώσιμα, εἰπὶ νήφους καὶ ἀσφαλείας ἐμπόρευμα, τὸ τῶ θεοῦ καὶ ἢ γένοιται καὶ πεπεῖσται τυγχάνει δώρημα. καὶ ἀξίαν αὐτῶ ὡς σκομίζου τιμωρὸν αἰνεσιν. τὸ ἐστὶν ὅ φησιν, ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῶ θεοῦ τῶ θεῷ.

Χειροδάρω. σι.

Τῆς τελευταίας τῆς χρόνων ἀνάγκης τὰ σημεῖα, ὅσῳ ὁ κύριος ὡς εἰδῶσι ἡμῶν ἀπεκάλυψα φησιν ἀφῶσι ἀξιώσας ἀφῶ τῶ γράμματος, ταχῶς τιμωρὸν τῶν μαθανε δὴ αμν.